

יבמות קי

ר"ג אומר: אם מיאנה, מיאנה ואם לאו - תמתין עד שתגדיל, ותצא הלזו משום אחות אשה.
שאלה: בעא מיניה רבי אלעזר מרב: מאי טעמא דר"ג?

משום דקסבר: קידושי קטנה מיתלא תלו, או דלמא משום דקסבר: המקדש אחות יבמה - נפטרה יבמה והלכה לה, אי בעל אין, אי לא בעל לא?

תשובת רב: אמר ליה: היינו טעמא דר"ג, משום דקסבר: המקדש אחות יבמה - נפטרה יבמה והלכה לה, אי בעל אין, אי לא בעל לא.

דחייה: אמר רב ששת: אמינא, כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא; דתניא: **המקדש את הקטנה - קידושיה תלויין**, מאי תלויין? לאו כי גדלה גדלי בהדה ואף על גב דלא בעל!
 דחיית הדחייה (פירוש אחר לברייתא): אמר ליה רבין בריה דרב נחמן: הא מילתא דקטנה מיתלא תליא וקיימא, אי בעל אין, אי לא בעל לא, דאמרה: הוא עדיף מינאי ואנא עדיפנא מיניה.

קושי על רב: והא איתמר:

קטנה שלא מיאנה, והגדילה ועמדה ונסאת

שמואל	רב	
צריכה גט משני	אינה צריכה גט	
		שלא בעל – קושי לרב
כל הבועל - על דעת קדושין הראשונים הוא בועל	רק בגלל שבעל צריכה גט	תירוץ לרב: דבעל

קושי על התירוץ: מאי טעמא דשמואל? קסבר: כל הבועל - על דעת קדושין הראשונים הוא בועל והא פליגי בה חדא זימנא! דאיתמר:

קדשה על תנאי וכנסה סתם

שמואל	רב	
אינה צריכה הימנו גט	צריכה הימנו גט	הדעה
כל הבועל - על דעת קדושין הראשונים הוא בועל!	כיון דנסבה אחולי לתנאיה	הטעם

תירוץ: צריכא, דאי איתמר ההיא, בההיא קאמר רב, משום דאיכא תנאה, וכיון דבעל אחליה לתנאיה, אבל בהא אימא מודה ליה לשמואל; ואי איתמר בהא, בהך קאמר שמואל, אבל בהך אימא מודה ליה לרב, צריכא.

עוד קושי על רב: ומי אמר רב כי בעל אין, אי לא בעל לא? והא ההיא עובדא דהוה בנרש, ואיקדישה כשהיא קטנה, וגדלה ואותביה אבי כורסייא, ואתא אחרינא וחטפה מיניה, ורב ברונא ורב חננאל תלמידי דרב הוו התם, ולא הצריכוה גיטא מבתרא!
תירוץ 1: אמר רב פפא: בנרש מינסב נסיבי והדר מותבי אבי כורסייא.
תירוץ 2: רב אשי אמר: הוא עשה שלא כהוגן, לפיכך עשו בו שלא כהוגן, ואפקעינהו רבנן לקידושי מיניה.

קושי על התירוץ: אמר ליה רבינא לרב אשי: תינח דקדיש בכספא, קדיש בביאה מאי?
תירוץ: שויוה רבנן לבעילתו בעילת זנות.

פסיקת ההלכה במחלוקת במשנה: אמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבי אליעזר. וכן אמר רבי אלעזר: הלכה כרבי אליעזר.

מי שהיה נשוי

לשתי יתומות קטנות ומת וכן שתי חרשות	ביאתה או חליצתה של אחת מהם פוטרת צרתה
קטנה וחרשת	אין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה
פקחת וחרשת	ביאת הפקחת פוטרת החרשת, ואין ביאת החרשת פוטרת את הפקחת
גדולה וקטנה	ביאת הגדולה פוטרת הקטנה, ואין ביאת הקטנה פוטרת הגדולה

קושי: וחרשת בת חליצה היא? והתנן: **חרש שנחלץ, וחרשת שחלצה, וחולצת מן הקטן - חליצתה פסולה!**
תירוץ 1: אמר רב גידל אמר רב: אביאה.
תירוץ 2: רבה אמר: אפילו תימא אחליצה,

משנתינו – חרשת חולצת	משנה אחרת – חרשת חליצתה פסולה
בחרשת מעיקרא – שנישואיה רק דרבנן	חרשת מעיקרא

קושי 1 על רבה : איתיביה אביי : וחרשת מעיקרא בת חליצה היא? והתנן :
שני אחין - אחד פקח ואחד חרש, נשואין לשתי נכריות - אחת פקחת ואחת חרשת, מת חרש בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת? כונס ואם רצה להוציא יוציא, מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל חרשת? כונס ואינו מוציא לעולם ; מאי לאו בחרשת מעיקרא וקתני : כונס אין, חולץ לא! תירוץ : לא, בפקחת ואחר כך נתחרשה.

קושי 2 : תא שמע : **שני אחין פקחין נשואין שתי נכריות, אחת פקחת ואחת חרשת, מת פקח בעל החרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת? כונס ואם רוצה להוציא יוציא, מת פקח בעל פקחת, מה יעשה פקח בעל חרשת? או חולץ או מייבם ; מאי לאו מדהוא פקח מעיקרא, היא נמי חרשת מעיקרא, וקתני : כונס אין, חולץ לא! תירוץ : מידי איריא? הא כדאיתא, והא כדאיתא.**

קושי 3 ובכך דחיית כל התירוצים הקודמים : איתיביה : **שני אחין - אחד פקח ואחד חרש, נשואין שתי אחיות - אחת פקחת ואחת חרשת, מת חרש בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת? תצא משום אחות אשה, מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל חרשת? מוציא את אשתו בגט ; ואשת אחיו אסורה לעולם! וכי תימא היינן בפקח ואחר כך נתחרש, מי מצוי מפיך? והתנן : נתחרשה - יוציא, נשתטת - לא יוציא, נתחרש הוא או נשתטה - לא יוציא עולמית! אלא לאו בחרש מעיקרא, ומדהוא חרש מעיקרא, היא נמי חרשת מעיקרא, ומדאחיות חרשות מעיקרא, נכריות נמי חרשות מעיקרא, ותנן גבי נכריות : כונס אין, חולץ לא! תגובת רבה : אישתיק.**